

UCHWAŁA Nr 62 / 1512 / 19
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 16 lipca 2019r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019, poz. 512 t.j.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2018, poz. 1431 z późn. zm.),

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 29 maja 2019 r. przez Jerzego Bednarza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usług Mechanicznych Jerzy Bednarz od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. *„Wzrost konkurencyjności firmy ZUM Jerzy Bednarz poprzez wdrożenie produkcji innowacyjnych narzędzi wyłaczarskich w systemie instant manufacturing”* nr RPPK.01.04.01-18-0112/19, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 dla Osi priorytetowej I „Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka”, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020

nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Załącznik do Uchwały Nr 62/1512/19
Zarządu Województwa Podkarpackiego
w Rzeszowie
z dnia 16 lipca 2019r.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 29 maja 2019 r. przez Jerzego Bednarza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usług Mechanicznych Jerzy Bednarz od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wzrost konkurencyjności firmy ZUM Jerzy Bednarz poprzez wdrożenie produkcji innowacyjnych narzędzi wytłaczarskich w systemie instant manufacturing*” nr RPPK.01.04.01-18-0112/19, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 dla Osi priorytetowej I „Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka”, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2018, poz. 1431 z późn. zm.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzane są przez Komitet Monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „*Kryteria wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO WP 2014-2020 – Zakres EFRR*” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 127/XIV/2018 z dnia 14 września 2018 r. w sprawie zmiany uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „*Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)*” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 474/10013/18 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. w sprawie przyjęcia Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP),
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „*Regulamin konkursu o dofinansowanie projektów ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP*” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 476/10077/18 z dnia 25 września 2018 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I osi priorytetowej, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 – numer RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią załącznik nr 6 do Regulaminu konkursu oraz załącznik nr 3a do Uszczegółowienia i zgodnie z § 16 część A ust. 1 Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 28 lutego 2019 r. Jerzy Bednarz prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usług Mechanicznych Jerzy Bednarz (dalej Wnioskodawca) złożył do IZ RPO WP wniosek o dofinansowanie projektu pn. *„Wzrost konkurencyjności firmy ZUM Jerzy Bednarz poprzez wdrożenie produkcji innowacyjnych narzędzi wytłaczarskich w systemie instant manufacturing”*. Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0112/19, a następnie poddany weryfikacji warunków formalnych oraz ocenie formalnej.

Celem projektu, zgodnie z punktem B.1 wniosku o dofinansowanie, jest wprowadzenie *„(...)innowacyjnego procesu produkcji metalowych głowic do wytłaczania profili o podwyższonych cechach użytkowych w systemie instant manufacturing. Dzięki realizacji projektu Wnioskodawca wdroży nowy produkt i usługę: innowacyjne narzędzia wytłaczarskie oraz innowacyjny proces produkcji głowic do wytłaczania profili z tworzyw wielocząsteczkowych w systemie instant manufacturing.”* Ww. cel osiągnięty zostanie poprzez realizację następujących zadań opisanych w pkt B.2 wniosku o dofinansowanie: zakup centrum tokarskiego CNC, zakup centrum frezarskiego CNC, zakup wypalarki plazmowej CNC oraz przeprowadzenie prac budowlanych.

Planowana data rozpoczęcia realizacji projektu według założonego harmonogramu (punkt C.1 wniosku o dofinansowanie) to 1 kwietnia 2019 r., zaś planowana data zakończenia to 31 grudnia 2020 r. Wartość ogółem projektu według zapisów pierwotnie przedłożonego wniosku (punkt A.5.) wynosi 1 845 000,00 zł, w tym wydatki kwalifikowalne to 1 500 000,00 zł, zaś dofinansowanie z UE – 975 000,00 zł.

IZ RPO WP dokonując weryfikacji warunków formalnych wniosku stwierdziła występowanie w dokumentacji uchybień, w związku z powyższym w dniu 13 marca 2019 r., pismem znak: WP-II.432.4.112.2019.MDK wezwano Wnioskodawcę do uzupełnień m.in. w zakresie załącznika nr 5 do wniosku pn. *Dokument potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością* – wskazano Wnioskodawcy, iż brak jest odpisu z księgi wieczystej potwierdzającego prawo do dysponowania nieruchomościami nr 14/160 oraz 14/141. Uzupełnienia w powyższym zakresie zostały przedłożone w Instytucji Zarządzającej w dniu 20 marca 2019 r.

Następnie w trakcie oceny formalnej IZ RPO WP stwierdziła występowanie uchybień wymagających uzupełnienia m.in. w zakresie istotnego z punktu widzenia

niniejszej sprawy załącznika nr 5 do wniosku o dofinansowanie pn. *Dokument, potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością*, o czym poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 11 kwietnia 2019 r., znak WP-II.432.4.112.2019.MK. IZ RPO WP wskazała, że: „Zgodnie z Regulaminem konkursu należy mieć na uwadze, iż Wnioskodawca musi posiadać prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu a tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania. Jak wynika z przedłożonych dokumentów (wydruk z księgi wieczystej) działka nr 14/161, na której ma być realizowana inwestycja stanowi wspólność ustawową majątkową małżeńską Pana Jerzego Bednarza i Pani Ewa Bednarz. Ponadto z ksiąg wieczystych dla działek o nr 14/141 i 14/160 wynika, iż są również oddane w użytkowanie wieczyste i stanowią odpowiednio własność firm: Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg Sp. z o.o. (działka nr 14/141) i „TELTAR” Kobielski i Sech Sp. J. (działka nr 14/160). W związku z powyższym, brak jest spełnienia warunku konkursu, o którym mowa powyżej, a co za tym idzie brak jest spełnienia kryterium wyboru projektów „Kwalifikowalności zakresu rzeczowego projektu”. Jednak zgodnie z art. 45 ust. 3 ustawy wdrożeniowej oraz zapisami zał. nr 3 do SzOOP istnieje możliwość poprawy/uzupełnienia projektu w zakresie niniejszego kryterium. W sytuacji gdy Wnioskodawca zdecyduje się na poprawę projektu w ww. zakresie proszę o przedłożenie stosownych dokumentów potwierdzających spełnienie powyższego kryterium. Przypominam jednocześnie, że warunek o którym mowa powyżej powinien być spełniony min. na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie zgodnie z § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu.”

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Wnioskodawca w dniu 17 kwietnia 2019r. przedłożył uzupełnienia. Natomiast w stosunku do załącznika nr 5 Wnioskodawca przedstawił wyjaśnienia, w których wskazał, że działki nr 14/141 i 14/160 użytkowane wieczysto odpowiednio przez Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg Sp. z o.o. i „TELTAR” Kobielski i Sech Sp. J., zostały wykazane w projekcie wyłącznie ze względu na ich związek z projektem budowlanym. Dodatkowo w odniesieniu do działki nr 14/161 przedłożył oświadczenie małżonka o wyrażaniu zgody na korzystanie z ww. nieruchomości oraz zaciąganie zobowiązań wynikających z realizacji projektu.

Wniosek został oceniony negatywnie na etapie oceny formalnej ze względu na niespełnienie kryterium formalnego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu*, gdyż zakres rzeczowy projektu nie jest zgodny ze szczegółowymi zasadami określonymi w Regulaminie konkursu. O wyniku oceny poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 8 maja 2019 r., znak: WP-II.432.4.112.2019.MK.

Od oceny tej Wnioskodawca w dniu 29 maja 2019 r. złożył z zachowaniem terminu protest. W proteście Wnioskodawca wskazuje, iż nie zgadza się oceną dokonaną przez IZ RPO WP. Wnioskodawca zaznacza, iż posiada tytuł prawny do dysponowania nieruchomością w postaci prawa wieczystego użytkowania, co potwierdzają zapisy Działu I- SP – SPIS SPRAW ZWIĄZANYCH Z WŁASNOŚCIĄ

księgi wieczystej nr TB1T/00062259/3 prowadzonej dla działki, na której ma być realizowana inwestycja. Podkreśla, że w dalszej części ww. księgi wieczystej w DZIALE II - WŁASNOŚĆ w podrubryce 2.4.2- Udział, zawarto zapisy świadczące, iż prawo posiadania nieruchomości objęte jest wspólnością ustawową majątkową małżeńską. Wnioskodawca podkreśla, iż w § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu „(...) *nie zostały jasno i w przejrzysty sposób wskazane ewentualne odstępstwa oraz wyjątki, które uniemożliwiają spełnienie jego zapisów w powołanym ustępie – w szczególności zaś nie wskazano, że przesłanki posiadania przez wnioskodawcę prawa do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu nie spełnia nieruchomość wchodząca w skład majątku wspólnego małżonków.*” Dalej Wnioskodawca wskazuje, że niektóre zapisy Regulaminu konkursu zostały sformułowane w sposób nieprecyzyjny, niejasny i wieloznaczny, utrudniający ich wykładnię. Ponadto Wnioskodawca podnosi, iż w trakcie oceny formalnej pracownicy Instytucji Zarządzającej stosowali naprzemiennie odmienne sformułowania „*wyłączne prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania*” oraz „*wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania*”, co potwierdza w ocenie Wnioskodawcy „(...) *jedynie o niepewności, niejasności zapisów Regulaminu oraz trudności w interpretacji i stosowaniu jego zapisów przez samych pracowników Instytucji.*” Wnioskodawca stwierdza dalej, iż Instytucja dopuściła się nadinterpretacji postanowień Regulaminu konkursu, wskazując że konieczne jest wyłączenie prawa własności nieruchomości rozumiane jako posiadanie 100 % udziałów w prawie własności nieruchomości. Dodatkowo Wnioskodawca wskazuje, iż „*istota wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej stanowiącej jeden z rodzajów współwłasności łącznej (odnosi się to również do prawa użytkowania wieczystego) sprowadza się bowiem do istnienia „niepodzielności prawa” oznaczającej, że w czasie trwania współwłasności wspólne prawo własności nie podlega podziałowi, który rozdzielałby je na odrębne uprawnienia współwłaścicieli.*” Wnioskodawca zaznacza, iż starał się wypełnić wymogi Regulaminu konkursu poprzez złożenie przez współmałżonkę Panią Ewę Bednarz oświadczenia, w którym wyraża ona zgodę na pełne dysponowanie nieruchomością przez Pana Jerzego Bednarza oraz wyłączenie zaciągania przez niego zobowiązań wynikających z prawidłowej realizacji projektu w ramach inwestycji.

Odpowiadając na powyższe zarzuty IZ RPO WP wskazuję, co następuje.

Zgodnie z zapisami § 16 część B ust. 5 Regulaminu konkursu w ramach przedmiotowego naboru: „*Warunkiem pozytywnej oceny formalnej jest spełnienie przez projekt wszystkich kryteriów formalnych. Jeżeli projekt nie spełnia choćby jednego kryterium, uzyskuje ocenę negatywną*”. Ponadto Regulamin konkursu w § 16 część B ust. 3 wskazuje, że: „*Ocena formalna jest oceną 0/1, co oznacza, że weryfikacja dokonywana jest pod kątem spełnienia lub niespełnienia danego kryterium*”.

Wniosek został uznany za niespełniający kryterium formalnego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu*. Badanie pod kątem spełnienia ww. kryterium polega na weryfikacji, czy:

- zakres rzeczowy projektu jest zgodny z celem działania i typem projektu wymienionymi w SZOOP obowiązującymi na dzień ogłoszenia naboru wniosków;
- zakres rzeczowy projektu jest zgodny z szczegółowymi zasadami określonymi w regulaminie konkursu;
- zakres rzeczowy projektu jest zgodny z wytycznymi wydanymi przez ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego;
- projekt jest realizowany na terenie województwa podkarpackiego;
- uzupełnienia projektu zostały dokonane prawidłowo;
- wnioskodawca nie złożył w ramach konkursu więcej wniosków niż określono w regulaminie konkursu. Weryfikacja wnioskodawcy w tym zakresie dokonywana jest na podstawie nr NIP.

Zgodnie z wyjaśnieniem do tego kryterium istnieje możliwość poprawy/ uzupełnienia projektu w zakresie niniejszego kryterium (zgodnie z art. 45 ust. 3 ustawy wdrożeniowej).

W niniejszej sprawie przyczyną niespełnienia analizowanego kryterium jest niezgodność zakresu rzeczowego projektu ze szczegółowymi zasadami określonymi w § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu poprzez brak wymaganego w niniejszym konkursie tytułu prawnego, do dysponowania nieruchomością, tj. prawa własności lub prawa wieczystego użytkowania oraz dokonanie uzupełnień projektu w sposób nieprawidłowy.

Zgodnie z § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu: *„Infrastruktura nabyta lub wytworzona w ramach projektu musi być zlokalizowana w województwie podkarpackim. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie musi posiadać prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu. Tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania”*.

Natomiast cytując *Instrukcję przygotowania załączników do wniosku o dofinansowanie, Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020, Oś priorytetowa I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP (regionalna pomoc inwestycyjna), Nabór nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18, stanowiącą załącznik nr 4 do Regulaminu konkursu, jako załącznik nr 5 do wniosku*

pn. *Dokument, potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością* należało przedłożyć odpis z księgi wieczystej lub wydruk z elektronicznej księgi wieczystej dostępny na stronie internetowej www.ekw.ms.gov.pl, potwierdzający posiadanie przez Wnioskodawcę na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie prawa do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu.

Ponadto na etapie trwania naboru wniosków o dofinansowanie w ramach konkursu nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-005/18 ogłoszonego w działaniu 1.4 Instytucja Zarządzająca udzielała odpowiedzi na indywidualne zapytania Wnioskodawców. Celem zapewnienia równego dostępu do wsparcia w ramach konkursu ww. pytania i odpowiedzi zamieszczane były pod następującym adresem strony internetowej IZ RPO WP: <https://rpo.podkarpackie.pl/index.php/pytania-i-odpowiedzi/dzialanie-1-4/rozwoj-msp-nabor-2018>. Na etapie zadawania pytań wątpliwości w ramach przedmiotowego konkursu budziły uregulowania § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu dot. obowiązku posiadania tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu wynikającego wyłącznie z prawa własności lub prawa wieczystego użytkowania. Między innymi zadano pytanie czy przedsiębiorca prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą – będący w związku małżeńskim i nie posiadający rozdzielności majątkowej – składając wniosek aplikacyjny na przedsięwzięcie obejmujące inwestycję na działce będącej małżeńską współwłasnością majątkową zostanie wykluczony na etapie oceny formalnej wniosku.

W odpowiedzi na powyższe wątpliwości Instytucja Zarządzająca wskazała, iż: *„Zgodnie z zapisami Regulaminu konkursu (§ 4 ust. 8) Infrastruktura nabyta lub wytworzona w ramach projektu musi być zlokalizowana w województwie podkarpackim. Wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie musi posiadać prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu. Tytułem prawnym do dysponowania nieruchomością może być wyłącznie prawo własności lub prawo wieczystego użytkowania. W przedstawionej sytuacji tj. w przypadku gruntu będącego własnością Wnioskodawcy, który prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i jego współmałżonka, wspomniany wyżej warunek Regulaminu nie jest zachowany. Zatem projekt nie może uzyskać dofinansowania w ramach niniejszego konkursu.”*

Należy stwierdzić, że IZ RPO WP korzystając z uprawnienia danego jej przez ustawodawcę, określiła wymagania dotyczące realizacji projektów w niniejszym konkursie. Instytucja Zarządzająca działając zgodnie z art. 41 ust 1 ustawy wdrożeniowej przeprowadza konkurs na podstawie określonego przez siebie regulaminu. Regulamin konkursu jest dokumentem wiążącym zarówno Instytucję Zarządzającą jak i Wnioskodawców biorących udział w niniejszym naborze. Na szczególną rolę jaką pełni Regulamin konkursu w postępowaniu konkursowym zwrócił uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 22 marca 2018 r. o sygn. akt: III SA/Po 69/18: *„Mając na uwadze normatywny charakter regulaminu konkursu stwierdzić należy, że jako akt tworzący system realizacji odpowiednich*

programów, przyjętych na podstawie stosownych umocowań ustawowych, przyznanych instytucjom zarządzającym, regulamin konkursu, określany m.in. jako swoiste bądź niezorganizowane źródło prawa, stanowi kryterium oceny legalności rozstrzygnięcia konkursowego, łącznie z odpowiednimi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Regulamin stanowi swoiste uszczegółowienie, które wynika ze szczególnego charakteru prowadzonego postępowania konkursowego. W zależności od rodzaju przyjętego sposobu realizacji postępowania konkursowego w regulaminie sprecyzowane są wymagania konkursowe, które obowiązują wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie.”

Wnioskodawca w złożonym w przedmiotowym naborze wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Wzrost konkurencyjności firmy ZUM Jerzy Bednarz poprzez wdrożenie produkcji innowacyjnych narzędzi wytłaczarskich w systemie instant manufacturing” w pkt A.8 wniosku pn. *Miejsce realizacji projektu* określił, że projekt realizowany będzie na terenie województwa podkarpackiego w miejscowości Chmielów. Natomiast w Aneksie nr 1 z dnia 17.04.2019 r. do Biznesplanu w pkt B.3 pn. *Miejsce realizacji projektu* wykazał jako miejsce realizacji projektu działki nr 14/141, 14/160, 14/161, zlokalizowane w miejscowości Chmielów, zaś celem potwierdzenia posiadania prawa do dysponowania ww. nieruchomościami wskazał następujące numery ksiąg wieczystych: TB1T/00070910/4 dla działki nr 14/141, TB1T/00076307/6 dla działki nr 14/160 oraz TB1T/00062259/3 dla działki nr 14/161. Zgodnie z wyjaśnieniami przedłożonymi przez Wnioskodawcę do pkt B.3 na etapie oceny formalnej, realizacja inwestycji odbywać będzie się wyłącznie na działce nr 14/161, natomiast działki nr 14/141 i 14/160 zostały wykazane jedynie z uwagi na ich związek z projektem budowlanym, w którym musiały zostać one ujęte ze względu na przepisy prawa budowlanego.

W przedmiotowej sprawie, sporna pozostaje kwestia dotycząca działki nr 14/161, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr TB1T/00062259/3. Z przedłożonego do wniosku wydruku z elektronicznej księgi wieczystej (stan z dnia 28 lutego 2019 r.), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, VI Wydział Ksiąg Wieczystych wynika, że właścicielem działki nr 14/161 zlokalizowanej w miejscowości Chmielów jest Skarb Państwa – Starosta Powiatu Tarnobrzskiego. Działka oddana została w wieczyste użytkowanie do dnia 30 września 2098 r. Jerzemu Bednarzowi oraz Ewie Bednarz, których wielkość udziału w prawie wynosi 1/1. Dodatkowo w księdze wieczystej znalazły się zapisy świadczące o tym, że użytkowanie wieczyste objęte jest wspólnością ustawową majątkową małżeńską.

Z uwagi na fakt, iż w przypadku Wnioskodawcy nieruchomość, o której mowa wyżej oddana została w użytkowanie wieczyste, które objęte jest ustawową wspólnością majątkową małżeńską należy sięgnąć do przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r., poz. 682 z późn. zm.) – dalej: k.r.o., regulujących ustrój majątkowy małżeński oraz przepisów ustawy

z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019, poz. 1145 t.j.) - dalej: k.c., regulujących użytkowanie wieczyste i inne prawa rzeczowe.

Zgodnie z zapisami art. 232 § 1 k.c. „*Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa a położone w granicach administracyjnych miast oraz grunty Skarbu Państwa położone poza tymi granicami, lecz włączone do planu zagospodarowania przestrzennego miasta i przekazane do realizacji zadań jego gospodarki, a także grunty stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków mogą być oddawane w użytkowanie wieczyste osobom fizycznym, i osobom prawnym.*” Prawo użytkowania wieczystego może przysługiwać niepodzielnie kilku osobom (współużytkowanie wieczyste). Do powstania stosunku współużytkowania wieczystego prowadzić mogą określone zdarzenia prawne, w tym np. zawarcie małżeństwa.

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Każdy z małżonków może samodzielnie zarządzać majątkiem wspólnym, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. Wykonywanie zarządu obejmuje czynności, które dotyczą przedmiotów majątkowych należących do majątku wspólnego, w tym czynności zmierzające do zachowania tego majątku (art. 36 § 2). Przedmiotami majątkowymi służącymi małżonkowi do wykonywania zawodu lub prowadzenia działalności zarobkowej małżonek ten zarządza samodzielnie. W razie przemijającej przeszkody drugi małżonek może dokonywać niezbędnych bieżących czynności (art. 36 § 3). Zgodnie zaś z art. 36¹ § 1 k.r.o. małżonek może sprzeciwić się czynności zarządu majątkiem wspólnym zamierzonej przez drugiego małżonka, z wyjątkiem czynności w bieżących sprawach życia codziennego lub zmierzającej do zaspokojenia zwykłych potrzeb rodziny albo podejmowanej w ramach działalności zarobkowej.

Z istoty cytowanych przepisów k.r.o. regulujących wspólność majątkową wynika, że jest to wspólność bezudziałowa. Każdy przedmiot wchodzący w skład majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską staje się przedmiotem bezudziałowej współwłasności czyli wspólności małżonków. Wskazuje się, że brak kompleksowej regulacji prawnej analizowanego rodzaju współwłasności- wspólności majątkowej wynika z tego, że jej specyfika jest uzależniona od specyfiki stosunku podstawowego, z którego się wywodzi, ze względu m.in. na odmienną funkcję jaką pełni (np. stanowiąc „zaplecze ekonomiczne” związku małżeńskiego). W orzecznictwie przeważa pogląd, zgodnie z którym wspólność ustawowa, która jest ściśle związana ze stosunkiem prawnym o charakterze osobistym zachodzącym między małżonkami (małżeństwem), jest współwłasnością łączną uregulowaną

w kodeksie cywilnym.¹ Analogiczne stanowisko wyraził Wnioskodawca w uzasadnieniu protestu wskazując, iż wspólność ustawowa majątkowa małżeńska stanowi jeden z rodzajów współwłasności łącznej.

Charakter prawny użytkowania wieczystego w systematyce praw rzeczowych mieści się pomiędzy własnością a prawami rzeczowymi ograniczonymi². W przypadku kiedy prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przysługuje niepodzielnie kilku podmiotom wszystkie te podmioty są współużytkownikami wieczystymi wspólnie i niepodzielnie korzystającymi z jednego i tego samego prawa, podobnie jak przy prawie współwłasności. Należy wskazać, że kodeks cywilny nie zawiera przepisów regulujących wprost współużytkowanie wieczyste. Dlatego konieczne staje się odpowiednie stosowanie określonych przepisów regulujących zbliżone stosunki prawne. Do współużytkowania wieczystego gruntu należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu cywilnego o współwłasności.³

Definicję współwłasności zawiera art. 195 k.c. W myśl tego przepisu ze współwłasnością mamy do czynienia gdy własność tej samej rzeczy przysługuje niepodzielnie kilku osobom. Przedmiotem wspólnego prawa jest jedna rzecz, wspólne prawo przysługuje kilku osobom niepodzielnie, żadnemu ze współwłaścicieli nie przysługuje wyłączone prawo do fizycznie określonej części rzeczy, lecz każdy ze współwłaścicieli ma jednakowe prawo do całej rzeczy, ograniczone jedynie takim samym prawem innych współwłaścicieli. Zarząd i sposób korzystania z rzeczy wspólnej określa ustawa lub umowa lub orzeczenie sądu. Współwłasność jest albo współwłasnością w częściach ułamkowych albo współwłasnością łączną przy czym współwłasność łączną regulują przepisy dotyczące stosunków, z których ona wynika (art. 196 k.c.).

¹ Patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 6 lutego 2019 sygn. akt. I ACa 207/18: „*Majątek wspólny musi być traktowany tak jak każda inna prawnie wyodrębniona masa majątkowa. Wspólność ustawowa, jako ściśle związana ze stosunkiem prawnym o charakterze osobistym zachodzącym między małżonkami (małżeństwem), jest współwłasnością łączną (art. 196 § 1 k.c.). Jej charakterystycznymi, istotnymi cechami, różniącymi ją od współwłasności w częściach ułamkowych, jest to, że:*

1) jest to wspólność bezudziałowa,

2) w czasie jej trwania małżonkowie nie mogą rozporządzać swoimi prawami do majątku wspólnego i nie mogą wyzbyć się ich na rzecz osób trzecich, a co więcej, stosownie do art. 35, żadne z małżonków nie może rozporządzić ani nawet zobowiązać się do rozporządzenia udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku, ani żądać podziału majątku wspólnego.

Poza tym, w odróżnieniu od współwłasności w częściach ułamkowych, która jest prawem własności kilku osób do jednej rzeczy, wspólność ustawowa jest wspólnością masy majątkowej mieszczącej się w pojęciu mienia określonego w art. 44 k.c., mogącej obejmować wiele różnych praw majątkowych (własność, użytkowanie wieczyste, ograniczone prawa rzeczowe, prawa obligacyjne) (Piasecki Kazimierz (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, wyd. V, opublikowano: LexisNexis 2011, LEX).”

Patrz także: Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2015 r., sygn. akt. SK 26/14.

² Szerzej Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 1974 r., sygn. akt: III CRN 316/73 OSNCP 1974/11/197,

³ Interpretacja indywidualna z dnia 23 listopada 2017 r. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, znak: 0114-KDIP1-1.4012.601.2017.1.AO.

Cechami charakterystycznymi współwłasności łącznej, zwanej w doktrynie współwłasnością do niepodzielnej ręki, są bezudziałowość oraz trwałe powiązanie z konkretnym stosunkiem prawnym, bez którego współwłasność łączna nie może istnieć. Bezudziałowość oznacza, że własność nieruchomości przysługuje w całości każdemu współwłaścicielowi (niesamodzielnie, lecz łącznie z innymi współwłaścicielami, którym własność ta przysługuje również w całości). Nie występują tu udziały we własności rozumiane jako jej ułamkowe części. Jak już wykazano przykładem takiej współwłasności jest m.in. wspólność majątkowa małżeńska, ściśle związana ze stosunkiem prawnym o charakterze osobistym zachodzącym między małżonkami.

Analogicznie w przypadku współużytkowania wieczystego objętego wspólnością ustawową majątkową małżeńską nie istnieją wyodrębnione na rzecz poszczególnych współużytkowników ułamkowe części udziałów w prawie, lecz każdy z nich korzysta z pełni praw do nieruchomości. Na zagadnienie zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8 lipca 1966 r., sygn. akt: II CZP 43/66 (teza nadal aktualna), w której doszedł do wniosku, że jeżeli prawo użytkowania wieczystego przysługuje kilku współużytkownikom, a jeden z nich wzniesie na terenie objętym współużytkowaniem budynek za zgodą, czy nawet wbrew woli pozostałych współużytkowników, to prawo własności budynku nie przysługuje tylko temu współużytkownikowi, który własnym kosztem wzniosł ten budynek, lecz rozciąga się na wszystkich współużytkowników⁴.

Jeżeli dopuszczono by w ramach niniejszego konkursu współużytkowanie jako formę dysponowania nieruchomością, to w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą dochodziłoby do sytuacji, w której to współmałżonek byłby pośrednim współodbiorcą wsparcia przeznaczonego wyłącznie Wnioskodawcy. Należy mieć bowiem na względzie, że w trakcie trwania małżeństwa (lub do czasu zniesienia wspólności) każdy przedmiot objęty majątkiem wspólnym małżonków należy jednocześnie do każdego z małżonków. Powyższe oznacza, że każdemu z małżonków przysługuje prawo użytkowania rzeczy, korzystania z niej i pobierania pożytków. Co więcej małżeńska wspólność majątkowa prowadzi nie tylko do powstania współwłasności określonych rzeczy, ale także wspólności całych mas majątkowych i praw. IZ RPO WP wprost wskazała w Regulaminie konkursu, że prawo do dysponowania musi posiadać Wnioskodawca, a jest nim w tym przypadku osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, tj. Jerzy Bednarz prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usług Mechanicznych Jerzy Bednarz, którego dane znajdują się w punkcie A.2 wniosku o dofinansowanie pn. *Nazwa Wnioskodawcy*.

⁴ Art. 235 § 1 k.c.: „*Budynki i inne urządzenia wzniesione na gruncie Skarbu Państwa lub gruncie należącym do jednostek samorządu terytorialnego bądź ich związków przez wieczystego użytkownika stanowią jego własność. To samo dotyczy budynków i innych urządzeń, które wieczysty użytkownik nabył zgodnie z właściwymi przepisami przy zawarciu umowy o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste.*”

Mając na uwadze obowiązujący stan prawny, w szczególności zapisy Kodeksu cywilnego oraz Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wskazać należy, iż IZ RPO WP prawidłowo dokonała interpretacji zapisów dotyczących użytkowania wieczystego i innych praw rzeczowych. Odróżnienie użytkowania wieczystego od współużytkowania ma swoje uzasadnienie w cytowanych w niniejszej uchwale zapisach ww. kodeksów. Wnioskodawca miał zapewnić niczym nieograniczoną możliwość dysponowania nieruchomością, na której będzie realizowana inwestycja zarówno w trakcie realizacji projektu jak i w okresie jego trwałości. IZ RPO WP enumeratywnie wymieniła w § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu dwie formy prawa do dysponowania nieruchomością tworząc katalog zamknięty, tj. własność i wieczyste użytkowanie, które w niniejszej sprawie miało być udokumentowane poprzez przedłożenie odpisu księgi wieczystej potwierdzającej prawo do dysponowania nieruchomością na cele związane z realizacją projektu. Na podstawie przedłożonego przez Wnioskodawcę wydruku z elektronicznej księgi wieczystej stwierdzono, iż projekt ma być realizowany na nieruchomości, która stanowi wspólność ustawową majątkową małżeńską Jerzego Bednarza oraz Ewy Bednarz, co oznacza że nie jest objęta wyłącznym prawem użytkowania wieczystego przez Wnioskodawcę, czyli nie wpisuje się w katalog ustanowiony regułami konkursu. Bezsprzecznie załączone do wniosku oświadczenie współmałżonka o wyrażeniu zgody na dysponowanie nieruchomościami na potrzeby realizacji projektu nie stanowi żadnej ze wskazanych powyżej wyłącznych, literalnie wymienionych form władania nieruchomością przez Wnioskodawcę. Wnioskodawca powinien być wyłącznym właścicielem nieruchomości, na której planowana jest inwestycja. Tym samym należy stwierdzić, że zarzuty podniesione w proteście nie stanowią okoliczności prowadzących do uwzględnienia protestu i stwierdzenia, iż spełnione zostało kryterium formalne standardowe pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu*.

Wnioskodawca podnosi w proteście, iż zapisy § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu dotyczące konieczności posiadania tytułu prawnego do dysponowania nieruchomością zostały sformułowane w sposób nieprecyzyjny, niejasny i wieloznaczny utrudniający ich wykładnię, a Instytucja Zarządzająca dopuściła się nadinterpretacji ww. postanowień Regulaminu konkursu.

IZ RPO WP nie może się zgodzić z twierdzeniami Wnioskodawcy. Należy mieć na uwadze, iż Regulamin konkursu w § 4 ust. 8 w sposób jednoznaczny wskazuje dopuszczone w ramach konkursu formy dysponowania nieruchomością wskazując, że mogą to być tylko i wyłącznie prawo własności oraz prawo użytkowania wieczystego, tworząc katalog zamknięty. Żadna inna forma prawna poza prawem własności i prawem użytkowania wieczystego nie spełnia wymogów niniejszego konkursu. Jednocześnie jak wykazano w udzielanych w odpowiedzi na zapytania wnioskodawców wyjaśnieniach, Instytucja Zarządzająca w sposób jednoznaczny ustosunkowała się do kwestii władztwa nad rzeczą objętego wspólnością ustawową małżeńską, nie pozostawiając w tym zakresie wątpliwości interpretacyjnych. Niedopuszczalne jest na etapie rozpatrywania protestu zastosowanie wykładni

rozszerzającej literalnego brzmienia § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu, gdyż skutkowałoby to naruszeniem jednolitości oceny zastosowanej wobec wszystkich aplikujących o środki w ramach danego konkursu oraz prowadziłoby do interpretacji rozszerzającej ww. zapisu Regulaminu konkursu, prowadząc do nierównego traktowania Wnioskodawców.

IZ RPO WP podkreśla, że ocena każdego złożonego wniosku odbywa się na podstawie zapisów przedłożonej dokumentacji w oparciu o Regulamin konkursu i jego załączniki. Wnioskodawca przystępując do konkursu wyraża akceptację dla jego zasad (§ 2 ust. 24 Regulaminu konkursu) i w dalszych swych działaniach w postępowaniu konkursowym, chcąc uzyskać wsparcie finansowe, musi się do tych zasad precyzyjnie stosować. Obowiązek starannego przygotowania dokumentacji aplikacyjnej, zgodnie z wymogami konkursu, ciąży zawsze na wnioskodawcy. Braki w złożonej dokumentacji, czy jej niespójność, skutkujące zakwestionowaniem spełnienia przez wniosek poszczególnych kryteriów, zasadniczo obciążają stronę wnioskującą – patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 23 stycznia 2017 r., sygn. akt: I SA/Rz 934/16.

Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, który potwierdza również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt I SA/Rz 848/18, iż: *„Należy mieć na uwadze, że postępowanie konkursowe nie jest „zwykłym” postępowaniem administracyjnym (przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się w bardzo ograniczonym zakresie wskazanym w art. 50 ustawy wdrożeniowej), ale ma charakter szczególny, jego reguły są zasadniczo wyznaczone przez instytucję organizującą konkurs, która jest też autorem przepisów normujących zasady postępowania konkursowego. Udział beneficjentów w takim konkursie jest dobrowolny, a przystąpienie do konkursu oznacza zgodę na reguły postępowania określone w ogłoszeniu o naborze, regulaminie konkursu i powiązanych dokumentach.”*

Instytucja Zarządzająca wnikliwie, rzetelnie, obiektywnie i bezstronnie przeprowadziła ocenę, działając na podstawie Regulaminu konkursu, który jest zgodny z aktami prawa powszechnie obowiązującego dotyczącymi bezpośrednio konkretnej sfery działalności publicznoprawnej w szczególności z ustawą wdrożeniową, która zawiera wskazania co do wymogów stawianych programom pomocowym w ramach polityki rozwoju. IZ RPO WP wskazuje, iż postępowanie konkursowe prowadzone było w oparciu o Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych RPO WP, właściwe wytyczne horyzontalne w rozumieniu ustawy wdrożeniowej. IZ RPO WP zaznacza, iż wszystkim zainteresowanym udziałem w konkursie IZ RPO WP zapewniła równy dostęp do informacji o warunkach i sposobie wyboru projektów do dofinansowania, czym wypełniła swój obowiązek wynikający z art. 37 ustawy wdrożeniowej. Przyjęcie na etapie rozpatrywania protestu odmiennej wykładni § 4 ust. 8 Regulaminu konkursu, byłoby nie do pogodzenia z normatywnymi zasadami przejrzystości, rzetelności

wyboru projektów oraz zasadą równego traktowania Wnioskodawców w dostępie do informacji o warunkach i sposobie wyboru projektów.⁵ Ponadto podkreślić należy, iż zasady uczestnictwa w konkursie oraz przyznawania dofinansowania znane były Wnioskodawcy już na etapie aplikowania o środki. IZ RPO zamieściła ogłoszenie o naborze w ramach przedmiotowego działania na ogólnodostępnej stronie www.rpo.podkarpackie.pl. Wnioskodawca mógł więc zapoznać się z treścią całości dokumentacji konkursowej, w której to zostały określone zasady składania, uzupełniania i oceny wniosku o dofinansowanie w przedmiotowym działaniu.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności IZ RPO WP stwierdza, że wniosek nie spełnia kryterium formalnego standardowego pn. *Kwalifikowalność zakresu rzeczowego*.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

Pouczenie

Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018, poz. 1302 z późn. zm.).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

Otrzymują:

- 1) Zakład Usług Mechanicznych Jerzy Bednarz, Chmielów 645, 39- 442 Chmielów,
- 2) Pani Agnieszka Czuchra – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.

MARSZAŁEK WOJEWODZTWA

Władysław Ortyl

⁵ Patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt. II GSK 41/18.